

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL.

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhiepiscopale, Sibiu, str. măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, strada măcelarilor nr. 34.
Epistole nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE.

Pentru odată 14 fil., — de două-ori 24 fil., — de trei-ori 30 fil.
rëndul cu litere garmond.

Propuneri, contrapropuneri.

Sibiu, 7 Februarie n.

E greu a face pe prorocul și a spune înainte, că acum, după propunerile coaliției parlamentare ungare, condițiile ei pe lângă cari era aplicată să primească puterea, au fost respinse din partea Coroanei, ce va urma, ce poate să urmeze?! Nici n'o știe aceasta nimeni, nici chiar domnii d'n coaliție, pentru că chiar dacă ar fi să aibă dânsii pofta să mai lase ceva din condiții, ear pe cele precizate cam în doi peri, să le stilizeze mai clar, pentru a nu le putea da peste câteva luni alte înțelesuri, e vorba că oare Coroana dorește să mai stea de vorbă cu coaliția, ori nu? Coroana n'a spus nimica contelui Andrássy despre vre-o continuare a pertractărilor de pace între ea și coaliție, ci i-a spus numai, că nu poate accepta condițiile coaliției, alta nimica. Ceeace însemnează, că s'a închis dosarul, nu se mai pertractează!

Ce e de interes pentru noi, cei condamnați să stăm la o parte și dela distanță să privim cum se dezvoltă lucrurile în acest proces purtat între Coroană și națiunea maghiară, este oterfuit făcut coaliției din partea Coroanei, ca să primească puterea, și apoi cuprinsul răspunsului dat Coroanei din partea coaliției. Acum, după ce actele încercării de pace sunt încheiate, nu mai este motiv de a le ține în secret, și ziarul „Budapesti Hírlap” a și publicat deja în estras scurt, în numărul de Luni, atât solia Regelui, cât și răspunsul coaliției.

După acest ziar Maiestatea Sa ar fi oferit coaliției puterea pe lângă următoarele condiții: 1. Coaliția să primească puterea și să formeze un cabinet parlamentar ungur. 2. În chestiile militare vor fi executate propunerile comisiei de nouă, făcute pe vremea când încă partidul liberal era la putere. 3. Coaliția să accepte convenția comercială legată cu Germania, fiindcă Regele a promis executarea convenției. 4. În cele interne guvernul eșit

din sinul coaliției primește mână liberă.

Comitetul executiv al coaliției apoi, a stabilit următoarele contracondiții, pe cari, cum știm, contele Andrássy le-a dus la Viena și le-a comunicat în scris Maiestății Sale:

1. Coaliția primește puterea. 2. Coaliția se ține însă de cele cuprinse în adresa ei de astă eamnă, la care adresa Maiestatea Sa va avea să trimită dietei răspuns. 3. Coaliția primește convenția legată cu Germania, însă numai pentru o Ungarie independentă, cu tarifa vamală proprie. Cu Austria încă va legă Ungaria convenție, pe baza comerțului liber. 4. Noul guvern va înființa numai decât o bancă nouă națională. 5. În chestiile militare rămân lucrurile în suspens, până se va pronunța de nou „națiunea”, cu ocaziunea alegerilor pe cari noul guvern le va face pe baza unei legi nouă electorale, în care dreptul de alegere are să fie lărgit. 6. Noul guvern va face pe întreaga linie o desăvârșită *restitutio in integrum*, pe toți funcționarii suspendați îi va pune în oficiile avute, și va stabili cu parlamentul împreună în mod clar, în cari cazuri poate fi parlamentul prorogat ori dizolvat?

Acestea ar fi fost contrapropozițiunile coaliției. Cetinele, înțelege fiecare foarte ușor, că Coroana nu putea să le accepte. O astfel de pace rămânea legată numai de azi pe mâine, pentru că chestiile militare în curând și-ar fi ridicat capul earăși deasupra, pe când Coroana voește ca aceste chestii să dispară pentru totdeauna din politica maghiară, ca neîndreptățite. Lucru însă, pe care nici coaliția nu-l poate face așa ușor, după ce tocmai pe chestiile acestea a pus „națiunea” în picioare, a organizat rezistența pasivă prin comitatele ungurești, și și-a câștigat majoritatea parlamentară. De aceea, o spunem sincer, că pe calea aceasta Coroana nici nu va putea ajunge acolo unde dorește să ajungă: la pace și liniște durabilă în țară. Pentru a se putea ajunge scopul acesta, trebuie dată posibilitatea de a se forma un nou par-

lament ungar, cu alte grupări de partide, cu alte interese scoase deasupra, cu alte chestii puse la ordinea zilei, mult mai arzătoare decât chestiile militare. Alegeri nouă se cer deci, însă pe baza unei legi electorale cu sufragiu universal, octroată din partea Coroanei, și situația se schimbă în mod radical. Se poate, că acum și la Viena, în direcția aceasta se vor face combinațiunile. Pentru că altă cale de eșire din impas nu există!

Armele preotului în secolul XX.

(Urmare.)

Chiar și în cele curat teologice, moștenirea noastră a fost îmbogățită în mod extraordinar, fiindcă noi avem întreaga moștenire a celor nouăsprezece veacuri trecute, cu începere dela apostoli până în zilele noastre. Fiecare generație, fiecare secol, și-a adaus rodul muncii sale. Anumite adevăruri, pe cari cei vechi le aveau numai în sămbure, au fost dezvoltate pe larg, și au primit bogată lumină dela ramurile afine de știință, au dat schintei de lumină, pline de viață, sub loviturile critice și în flacăra luptelor purtate în contra ereziei și a neștiinței. Nu e exagerare deci, nu e cutezanță, a repetă aceea ce spune monsigniorul Spalding, că noi, ceice ne aflăm la începutul secolului XX, știm: „cu mult mai multe decât învățații din Alexandria, Capadochia, Antiochia, cari au pus fundamentele prime ale teologiei. Știm mai multe decât sfântul Augustin și sfântul Jeronim, mai multe decât toți marii maestri ai școlastice din vechime. Ei nu știau aproape nimica din literatura creștină a secolului doilea și al treilea, și puțin din hebraică și din greacă. Cunoștințele lor din Aristotel, din filozofia acestuia, cu toate că ea formă baza edificiului lor, erau foarte imperfecte. Cei din vechime aparțin epocii de tinerețe a lumii, pe când noi, am devenit bătrâni în mijlocul întregii înțelepciuni și științe, care ni-a fost dată din partea experienței, scrutărilor, studiului, căderii și învingerii secolilor trecuți. Dar nu numai știința noastră întrece pe cea a înaintașilor, a părinților

noștri, ci chiar și simțul istoric și critic care lor le-a lipsit, e dezvoltat bine la noi. Și împrejurarea aceasta face să avem o privire mai limpede asupra înțelesului și conținutului sfintelor scripturi, asupra dezvoltării și a istoriei bisericesti. Mai bine și mai adevărat nu se poate spune lucrul. Și fiindcă ni-se dă ocaziunea, nu fie cu supărare dacă mai fac și o altă observare, care mie mi-se pare a fi tot așa de importantă.

Am spus mai sus, că în știință și cultură trebuie să fim oamenii zilelor noastre, firește, amăsurat puterilor, de cari dispunem și conform trebuințelor societății, în care avem să ne împlinim misiunea. Dar aceasta nu e de ajuns. Dacă vrem să fim înțeleși, trebuie și în formele scrierii și ale vorbirii să fim oamenii zilelor și ai societății noastre. A folosi în zilele noastre și în societatea noastră limba vremurilor îndepărtate, forme învechite și îngropate, termini scolastici, cari înainte de veacuri erau clari și eselenți, dar acum sunt scoși din uz și majoritatea cetitorilor și ascultătorilor nu-i înțeleg; a scrie într'un stil greoiu, academic: însemnează a te izola de lumea, pe care voim a o lumina și a o câștiga, însemnează a fi ascultat și înțeles de puținii, cari n'au trebuință să o facă aceasta, pentru că aparțin clerului, ori au făcut studii serioase în științele eclesiastice.

Limba și stilul se schimbă cu timpul, ca moda în îmbrăcăminte. Celce s'ar îmbrăca astăzi ca moșii noștri de acum o sută de ani, s'ar face de râs. Asemenea și acela, care ar voi să scrie ori să vorbească ca în secolul XVI. Sfântii Augustin și Ambrozii, și Ioan Crisostom, au vorbit și au scris cum era obiceiul în secolul al patrulea în Mailand, Hippo și Constantinopole. Sfântul Toma și Bonaventura cum era obiceiul în veacul XIII. Pentru vremurile lor au fost oameni moderni prin eminență. Dar dacă ar trăi astăzi, ar trebui să-și schimbe stilul și vorba

Să ne ferim deci de întrebuintarea anumitelor forme cristalizate, escelente pentru alte vremuri, și bune și astăzi pentru noi, preoții, dar pentru lumea modernă de nici o însemnătate, fiindcă cultura de astăzi nu le cunoaște și nu le respectă.

FOIȘOARĂ.

Din viața Sfinților.

(Urmare.)

Ear Marele Arhiereu, chemând la sine pe bărbatul ei, l-a întrebat dacă este adevărat ce spune femeia. Bărbatul i-a povestit din fir în păr tot ce a făcut și cum s'a dat Diavolului cu zăpă.

Atunci Sfântul l-a întrebat: „Voești tu să te întorci earăși la Domnul nostru Iisus Christos?”

— „Voesc, Sfinte Părinte, dar nu pot, fiindcă Diavolul are zăpă meu”.

— „Nu te mahnii pentru aceasta, că Dzeu este iubitor de oameni și primește pe ceice se pocăiesc. Crezi însă că te vei mântui?”

— „Cred, Doamne, ajută necredinței mele.”

Pocăința. Atunci luându-l Marele Vasile, l-a dus și l-a închis în una din odăile seriei, poruncindu-i ca neîncetat să se ruga lui Dzeu. După trei zile, pe care tirul le-a petrecut în rugăciune, a venit la

dânsul sfântul Vasile și l-a întrebat cum se află.

— „In mare primejdie sunt Stăpîne, a răspuns tinărul. Nu mai pot răbda chiotul drăcesc, înfricoșările, săgetăturile și bătaile dracilor, cari vin la mine, imi arată zăpă și mă ocăresc și mă chinuesc minune mare”.

— „Nu te teme, fiule, te vei mântui, numai să nu-ți perzi răbdarea, să nu slăbești în credință și în nădejde”. Și dându-i puțină hrană, l-a însemnat cu semnul sfintei cruce și l-a îndemnat să stăruiască în rugăciune, apoi earăși l-a închis în odaie.

După câteva zile Sfântul earăși a ceretat pe acel tinăr și l-a întrebat cum îi este. Tinărul i-a răspuns:

— „De departe aud chiotul și îngrozirile diavolilor, ear pe ei nu-i văd.” Ear Sfântul, dându-i puțină mâncare și rugându-se pentru el, l-a închis de nou în odaie. După aceasta la 40 de zile earăși l-a ceretat și l-a întrebat: „ce mai faci, fiule?”

— „Bine acum, Sfinte Părinte, pentru că te-am văzut în vis luptându-te cu Satana pentru mine și biruindu-l”.

Tinărul în biserică. Deci, făcând Sfântul rugăciune, l-a scos din închisoare și l-a

dus în odaia sa. Ear a doua zi a chemat tot clerul, pe călugări și poporul, și le-a zis:

— „Să preamărim, fraților, pe iubitorul de oameni Dzeu, pentru că, eată pe oia cea rățăcită voește să o iea pe umere și să o aducă în biserică sa. Deci se cade să ne rugăm și noi în noaptea aceasta bunătații lui.”

Și s'a adunat poporul cu tot clerul în biserică și toată noaptea au petrecut-o rugându-se pentru mântuirea celui ce se pocăia. Ear făcându-se ziuă, Vasile s'a dus în odaia sa, a luat pe tinăr de mână și l-a dus în biserică, psalmi de laudă cântând.

Sf. Vasile în luptă cu Satana. Și eată, Diavolul fără de rușine, cu toată puterea lui a năvălit nevăzut în biserică, vrând să răpească pe cel pocăit din mâinile Sfântului. Tinărul simțind puterea Satanei, a început a striga: „Sfinte al lui Dumnezeu, ajută-mi, nu mă lăsa!”

Diavolul însă tot mai cu îndrăzneală tăbăria asupra tinărului și-l trăgea după sine, ba în svircolirea lui și pe Sf. Vasile îl sgăria.

Ear Sfântul, luând sf. cruce în mână și întorcându-se cu ea spre Diavolul, i-a strigat: „Nerușinatule perzător de suflete

omenești, începătorule al întunecului și al păcatului, nu-ți ajunge perzarea ta, pe care ți-ai făcut-o ție și celorce au fost cu tine? Nu încetezi a gonii această zidire a Dzeului meu?”

— „Mă nedreptățești, Vasile”, a răspuns Diavolul, în auzul celor de față.

— „Să te certe pe tine Domnul, Diavole”.

— „Mă nedreptățești, Vasile, că nu eu am mers la dânsul, ci el a venit la mine și s'a lăpădat de Christos al tău, dându-mi zăpă, pe care-l am în mâinile mele și la judecată îl voi aduce înaintea judecăto-rului obștesc”.

— „Bine este cuvântat Domnul Dzeu meu, că nu va înceta poporul a-și ridica mâinile în rugăciune până nu vei da zăpă!”

Zăpă rupt și ars. Și întorcându-se către popor, a strigat Sfântul: „Înălțați mâinile voastre și strigați: Doamne miluește!”

Ear poporul ridicând spre cer mâinile, multă vreme a stat așa strigând cu lacrimi „Doamne miluește”. Și eată cum stetea așa Sfântul cu sf. cruce ridicată și tot poporul cu mâinile ridicate și se ruga, zăpă zboară prin văzduh și văzut de tot poporul cade

Să nu ne îmbrăcăm adevărurile în forme învechite, cari celor ne cetesc ori ne ascultă nu le spun nimica. Să le conservăm numai ca mijloace sigure pentru stabilirea și conservarea exactității și integrității învățăturilor creștine, întocmai cum păstrăm în cutii pietrele cele scumpe, ear laicului să i-le comunicăm în limba, pe care el o înțelege!...

Încă ceva mi-se pare a fi de necesitate să vă recomand. Pătura cultă, care a rupt-o cu credința, al cărei cap e plin de prejudeții față de biserică, nu prea umblă la biserică. Ori și dacă umblă, nu e sigur, că ascultând o predică adresată poporului, și-ar îndrepta cumva ideile greșite, apucând pe calea adevărului. Studii serioase religioase nu vor face acești inteligenți, pentru că iase din pânzăturile rătăcirilor, în cari din nenorocire stau învăliți. La așa ceva nu se gândesc ei. Să nu se afle deci mijloc și cale pentru a altoi și în ei adevărurile? Să-i lăsăm pe ei în grija sorții?

Eu cred, că cel mai apropiat și mai eficace mijloc pentru a face să strălucă lumina și în sufletul lor, este acela, de a intra cu ei în conversații prietenești, în afară de biserică. Ne am putea apropia, preoți și laici, pe cale confidențială de astfel de suflete străine de biserică (și vai, multe mai sunt!) pentru a le abate la calea cea dreaptă. Dar în conversații de natura aceasta să nu facem pe dascălitorul, pentru că aceasta ofensează și atinge ambiția celor ce se învâțăți. Conversația trebuie să fie făcută interesantă, să decurgă în dialoguri, cari potentează tot mai mult atențiunea, cu un cuvânt, să fie un interesant schimb de idei, ori, dacă pot să zică așa, un războiu spiritual.

Tot ce e artă și convenție, are să rămână la o parte, și atinse au să fie numai punctele cari duc spre inimă. Argumentul trebuie combătut cu contraargument, nedumeririle au să fie resirate, fie care întrebare trebuie să fie acoperită cu răspuns corect, clar și scurt. Ar fi de mare favor, dacă în convenirile sociale de astăzi, în cari discuția e purtată mai numai pe teme politice, ori pe teme de scandal, s'ar pune în discuție teme serioase bisericesti, iar persoanele chemate, preoții, ori chiar și laicii pricepuți, și-ar da din toate puterile silința de a lăți în mod plăcut și elegant lumina adevărului, ca să resfire de pe spiritele oamenilor ceața multelor rătăcirii. Aceea ce ar fi cu neputință într-o conferență publică științifică, s'ar putea face cu ușurință pe calea conversațiunei amicale, căci pe calea aceasta putem urmări rătăcirea în toate înodăturile ei și în toate unghiurile de ascundere, pentru a o scoate afară, ceea ce într-o conferență publică nu se poate face. Tot așa cum

vorbirile private și publice sunt mijloace eficace pentru lățirea rătăcirilor, pot ele să fie și mijloace escelente pentru împedecarea inficierii și pentru pregătirea spiritelor, ca să primească și recunoască adevărurile.

În veacurile prime, în zilele de groaznică perzeuțiune, creștinismul s'a afirmat și lătit numai pe calea aceasta, și încet și pe nesimțite a străbătut prin întreaga societate păgână. De ce n'ar putea, preoți și laici, înzestrați cu suficiente științe sacre și profane, se eserceze în cercul cunoșcărilor și amicilor lor acest apostolat pacinic și modest, când știu, că anumite persoane din anumite clase au întors spatele religiunei și nu calcă nici odată pragul bisericei? Numai voință li se cere, alta nimica.

De multe ori ajunge o observație, un răspuns potrivit, o aluziune, o espunere isteată a adevărului, pentru că în anumite spirite să se deștepte dorința de a cunoaște aceea ce până aci a fost ignorat din partea lor, pentru că în ele să se deștepte buna aducere aminte și mustrarea de conștiință, făcându-le să apuce pe drumul Damascului. Acestea sunt seminte, cari s'er putea numi pierdute, dar cari la timp potrivit totuși vor încolți și vor da roade. Eu cunosc astfel de suflete, cari prin ușorul mijloc al conversației amicale au fost redobândite pe seama credinței.

Lângă cuvântul pietinesc și elegant, purtat în conversațiune, am să pun lectura de cărți folositoare, cari trebuie să corectând totdeauna gradului de cultură, aplicațiunilor și trebuințelor singurețului, și nu va fi cu greutate, dacă în conversație însăși să accentuează, care e gradul de cultură, aplicarea și trebuința respectivului, și prin urmare care e pentru el lectura potrivită. Citirea cărților și revistelor astfel alese poate să perfecționeze opera de convertire, începută pe calea conversațiunei. (Va urma).

NOUȚĂȚI.

Prea multe școale. „Revista Bistriței” scrie, că ministrul școalelor a trimis cârmuirii fondului școlastic din districtul Năsăudului o scrisoare, în care zice: „Ai prea mari greutăți cu atâtea școale, ușurează-te și desființează din ele”. Cari sunt aceste instituții culturale? Gimnaziul din Năsăud, apoi 3 școale elementare câte cu 4 clase. Și să se desființeze și din acestea? De ce? Nu cumva pentru că sunt românești?

Himen. Paraschiva Suciu și Nicolae Ivan, inv., își serbează cununia relig. în 29 Ianuarie st. v. în bis. gr. ort. din Dobârca.

Distincție. Dl. M. Vlădescu, ministrul român al instrucției publice, titularul catedrei de botanică dela facultatea de științe din București, a fost ales de către societatea de botanică din Edinburg cu unanimitate membru corespondent.

Averile din Moldova. În Moldova dintre 1083 arendași, 542 sunt Români, 399 Ovrei, 124 streini și 18 Români asociați cu Ovrei. Dintre 1-023-291 hectare arendate în Moldova, 400-390 sunt cultivate de Români, 466-288 sunt ținute de Ovrei, 130-830 hectare de streini, și 25-693 sunt ținute în arenda de Români uniți cu Ovrei.

Moștenitorul de tron turcesc paralizat. Telegrama din Constantinople spun, că moștenitorul de tron, Mohamed Resad, care e de 62 de ani, e paralizat, și că starea lui e îngrijitoare.

Din România. Ministerul de instrucție din România a decis să se scrie un studiu despre literatura populară. În acest scop s'a trimis tuturor învățătorilor circulare, prin cari li se cere să răspundă: a) Care este cântecul cel mai nou, pe care îl cântă acum poporul și lăutarii în localitate? b) Cine a adus, sau de cine a fost făcut cântecul? — Întrebările acestea răspund numai la un lucru. Ce e esențial la un studiu asupra literaturii populare e că totul altceva. Ai crede că e vorba despre o glumă la adresa ministerului de culte!

Nou roman de Tolstoi. Știri din Petersburg spun, că Tolstoi, renumitul scriitor rus, a isprăvit un nou roman: „Zidirea turnului”. Subiectul l'a scos din săle actuale ale Rusiei, cari se aseamănă cu zidirea turnului babilonic.

Naufragiu pe Elba. Pe cursul inferior al râului Elba s'a ciocnit vasul englez City of Berlin cu un vas german din Hamburg, și acesta s'a și scufundat în scurtă vreme. Din personal a scăpat numai doi inși.

Producțiune școlară. Corpul învățătoresc din Gurarului invită la producțiunea școlară, ce o va aranja în 30/I a. c. st. v. (3 sfinți. Hramul școalei), în sala festivă a școalei gr. or. Începutul la 7 ore seara. Invitări speciale nu se fac. Programa: „Moartea vitează”, de I. Ștefănescu, „Dunărea și Oltul”, poezie de G. Coșbuc, „Hai să tragem hora mare”, de T. Gheorghescu, „Earna pe uliță”, poezie de G. Coșbuc, „Salutare dragă vară”, de Iul. Crișan, „Dialog” (despre școală), „Pontpouri”, de Iul. Crișan, și „Geloși”, comedie într'un act de „Moșul”. Prețul de intrare la bunăvoință. După producțiune joc.

Aviz. Producțiunea școlară împreună cu joc, ce aveă s'o aranjeze corpul didactic din Reșinar a doua zi de Crăciun — se va țineă Joi 2/15 Februarie a. c., la care se invită toți binevoitorii școalei. Invitări speciale nu se fac.

Al 80-lea! Cassariatul „Reuniunii române de înmormântare din Sibiu” a solvit zilele acestea ajutorul statutar după răposatul membru Man Cioran, fost maeștru măcelar.

Acesta este cazul al 80-lea de moarte în sinul Reuniunii române de înmormântare sibieni.

Expoziție internațională de artă feminină la Marsilia. La 15 April a. c. va avea loc în Franța, la Marsilia, o expoziție internațională de artă feminină, pusă sub patronajul unui comitet, în frunte cu marele poet Fr. Mistral. Pentru participanții străini fiind acordată scutirea vămii, aceștia nu vor avea să achite nici o taxă la frontieră.

Reîntorși la păgânism. Populația districtului Urzum din Rusia, care n'a fost luminată de conducătorii ei spirituali să înțeleagă adevărul creștinismului, s'a folosit de edictul privitor la libertatea religioasă al Țarului și au înaintat rugare să li-se conceadă reîntorcerea la păgânism. Permisia acum li-s'a și dat.

Mulțamita. Neputând mulțami în special tuturor rudeniilor, pretinilor și cunoșcătorilor pentru condolențele primite din incidental trist al încetării din viață a mult iubitelui și neuitatului meu soț, Victor Grindean, fost paroh în Icelandul-mare, rog pe toți, ca pe aceasta cale să primească din parte-mi sincerile mele mulțamite. În special îmi țin de o deosebită datorință a mulțami tuturor onoraților domni preoți, cari n'au pregetat a veni, ca să deie ultimul onor prin participarea în mod activ la ceremonialul funebral. Dumnezeu să le răsplătească pentru jertfele și ostenelele aduse și să i ferească de astfel de lovituri familiare! Icelandul-mare, în 23 Ianuarie 1906. Eli Grindean n. Hodoșiu, preoteasă văduvă.

Protestare. Deputatul francez Pressensé, prezidentul ligei pentru apărarea drepturilor omului, a adresat dlui Rouvier în numele acestei lige o scrisoare de protestare contra condamnării belgianului atentator la viața Sultanului Joris la moarte de către tribunalul din Constantinople. Această condamnare violează tratatul turco-belgian și este un nou și insolent atentat la drepturile puterilor europene, — zice dumnealui!

Atentatorul contra guvernatorului din Minsk. Din Petersburg se telegrafiază, că poliția din Minsk a prins pe atentatorul-ucigaș al guvernatorului, când eșia din biserică. Atentatorul este una dintre fetele generalului de artilerie Izmailovici. Cealaltă fată a generalului încă este ținută, fiind bănuită.

Omor. În Rusova-nouă un țăran, Ioan Lungu, trecut cu nevăstă cu tot la secta pocăiților, a ucis pe unchiul său Sofronie Lungu cu securea. Cauza: unchiul avea de gând să-și mustre nepotul pentru că și-a părăsit religia. Complice a fost și un membru al antistiei comunale Uci-gașul și a anunțat crima și a fost deținut.

înaintea Marelui Vasile. Și luând marele Arhiereu zapisul cu bucurie, a dat mulțamită lui Dzeu. Apoi înaintea tuturor celor se aflau în biserică, a zis tinărului pocăit: „Cunoști tu, frate, zapisul acesta?”

— „Cunosc, Sfinte al lui Dzeu, că eu însumi l-am scris, cu chiar mâna mea”.

Ear Marele Vasile îndată a rupt zapisul înaintea tuturor și l-a ars, eară pe tinăr l-a împărțit cu dzeștile taine și l-a dat femeii sale.

4. Aflarea și vindecarea unui lepros. Preotul Anastasie. Într'un sat era un preot cu numele Anastasie. Acesta de 40 de ani viețuia în feciorie cu nevastă-sa Teognia, pe care lumea o credea că este stearpă. La acest preot s'a dus odată sfântul Vasile. Și, mergând cu dansul în biserică, după porunca Sfântului a slugit Anastasie. Ear când slugia Anastasie, în vremea înălțării Infrișatelor taine, Sfântul Vasile împreună cu mulțimea, care era în biserică, a văzut pe Duhul sfânt în chip de foc pogorându-se și încunjurând pe Anastasie.

Ear după săvârșirea dzeștii slujbe, preotul a pus măsă Sfântului Vasile și clelului lui. Și stând la masă Arhiereul a întrebat pe Anastasie: „Cum trăiești și de unde-ți ai comoara?”

— „Eu, Sfinte Părinte, om păcătos sunt. Am două părechi de boi, cu cari muncesc, ajutat de slugă și de femeia mea”.

— Pe Teognia să o numești mai bine

coră, precum îți și este; să-mi spui însă binefacerile tale.

— Eu nimic bine n'am făcut pe pămant.

— Să ne sculam dar, și să mergem împreună.

Comoara Preotului. Și sculându-se au mers la un bordeiu, și a zis Vasile să deschidă ușa bordeiului.

— „Nu, Sfinte al lui Dzeu, a răspuns Anastasie, să nu voești a intra, că n'am acolo decât cele trebuincioase pentru casă”.

— „Eu pentru aceste trebuincioase am venit”.

Și, zăbovind preotul cu deschisul, Sfântul a deschis ușa cu cuvântul și intrând înăuntru a aflat acolo un om foarte stricat de lepră, așa de stricat, că-i putreziseră și-i căzuseră mai multe mădule trupesti. Despre acest nenorocit nu știa nimenea afară de Preotul și de Teognia, cari îl îngrijau. Deci a zis sf. Vasile către preot: „Pentru că ai voit să tănuiești de mine această comoară a ta?”

— M'am temut să nu greșesc cumva cu vreun cuvânt în fața Sfinției tale.”

— Bună nevoință alegi, ci să mă lași pe mine întru această noapte să-l îngrijesc, ca și eu să flu părtaş de răsplata ta.”

Vindecarea. Deci a rămas Preafericitul Vasile singur în acea noapte cu leprosul, și închizându-se înăuntru, toată noaptea

a petrecut-o în rugăciune, ear dimineata l-a scos întreg și sănătos pe celce bolia de lepră.

5. Graiul în limbă străină. Stălp de foc. Pe acea vreme petrecea în pustie Cuviosul Efrem Sirul. Acest Cuvios auzise multe despre sf. Vasile și mult doria să-l vadă. Odată în vis a văzut un stălp de foc, al cărui cap ajungea până la cer și un glas de sus i-a zis: „Efreme, așa este Vasile, ca acest stălp de foc!” Și, deșteptându-se Cuviosul, ardea de dorința să-l cunoască pe Vasile din vedere. Deci, fiindcă el nu știa elinește, și-a luat cu sine un tălmăciu și a mers în Cēsareea Capadochiei la praznicul Arătării Domnului. Intrând de vreme în biserică, a așteptat să vadă venirea lui Vasile. Când l-a văzut că vine îmbrăcat în haine strălucite de liturgie, s'a întors către tălmăciul seu și i-a zis: „Mi-se pare, frate, că înzadar ne-am ostenit, pentru că acesta nu este așa, cum l-am văzut eu. Noi suferind de greutatea și de zădăful zilii nimic n'am sporit, ear acesta fiind intru atâta slavă și cinste să fie stălp de foc! Mă mir!”

Chemarea. Și cum stetea Efrem Cuviosul într'un colț la o parte așa nedumerit, marele Vasile a chemat la sine în altar pe arhidiaconul și i-a zis: „Mergi la ușa bisericii dinspre apus și vei afla acolo un călugăr în unghiul bisericii stând cu un altul mic de stat și zici: „Vino în altar, că te

cheamă arhiepiscopul”. Și mergând arhidiaconul și spunându-i prin tălmăciu, Efrem i-a zis: „Ai greșit, frate, pentru că noi suntem străini și nu ne cunoaște arhiepiscopul.”

Limba de foc. În vremea în care a plecat arhidiaconul să-i spună lui Vasile răspunsul ce i-a dat Efrem, arhiepiscopul a început să învețe pe popor. Și cum învăța el, Cuviosul Efrem a văzut eșind din gura lui Vasile o limbă de foc.

După ce a isprăvit cuvântul de învățătură și a auzit răspunsul lui Efrem, sf. Vasile a zis de nou arhidiaconului: „Du-te și spune călugărului acelaia străin: „Domnule Efreme vino și intră în sfântul altar, că te cheamă arhiepiscopul”. Și mergând arhidiaconul a spus lui Efrem cum i-a poruncit Vasile. Și, mirându-se de aceasta Cuviosul Efrem, a proslăvit pe Dzeu, și făcând metanie a zis: „Cu adevărat mare este Vasile, cu adevărat stălp de foc este Vasile; cu adevărat Duhul sfânt grăește prin gura lui Vasile”. Apoi a rugat pe arhidiacon să vestească pe Sfântul, că după sfânta slujbă va veni să i-se închine și să-l sărute.

Ear după săvârșirea sfintei slujbe, Cuviosul s'a dus la Vasile și i-s'a închinat. Ear sfântul Vasile sărutându-l l-a oprit la sine și multe de cele dzești vorbind împreună au stat la masă și s'au ospătat.

(Va urma).

PARTEA LITERARĂ.

Constatări și propuneri.

Cu gândul de a scrie ceva despre anul literar 1905 în gazetele noastre, am cetit încă odată foiletoanele celor mai multe și mai răspândite dintre ele, și am ajuns la convingerea, că decât să dau un reper bibliografic ca cel pe care 'l aduce an de an „Transilvania” Asociației noastre, sau să perd timpul cetitorilor cu înșirarea și aprețirea multor fleacuri stricăcioase sau nestricăcioase, este mai cu folos să stăruiesc puțin asupra direcției generale a literaturii din foile noastre, și pe urmă se spun, cum ar trebui conduse „foilele” lor.

Pentru a nu fi învinuit însă că afirmația de mai sus e fără temei, vreau să aduc câteva exemple elocvente, fără nume de autori, cari n'au vină când se află cineva să le publice îngâimările.

Acum 40 de ani dl T. Maiorescu arăta „într-o critică de poezii rele”, cum să nu se scrie poezia, și citase modele din creațiile „copiilor nevîrstnici”. Intre aceste modele sunt strofe într-un nimic mai pe jos decât următoarea:

In zadar privesc la stele
Să văd chipul mult dorit,
Căci eu nu văd printre ele
Stelișoara ce-am iubit...

Urmează celelalte două ipochimene ale banalei treimi: filomela (care e păcat că nu poate primi „forma de decadență limbistică”: diminutivarea) și floricelele. (V. Tribuna din 1905, nr. 163).

Alt exemplu. O doamnă sau dsoară varșă nește „lacrămi” fără rime (Aceeși, nr. 196—7):

Pe când florile primăvara împodobesc livada
Rupându-le cu sărutări, udându-le
Cu lacrimi, toate, toate numai lui le-aș da!

Aceasta este numai o dorință, și de-oarece nu se împlinește:

...Rozele inimi-mi... n'au loc de cât în mormânt!

Dar bun e Dumnezeu și va înlătura o astfel de nenorocire, ear' poeta va zice pe viitor rimelor de astăzi ritmi.

Sau' iată alt autor, acesta fecund. Scrie poezii, serie proză, serie poezii în proză (fără a ajunge înălțimile din proza poeziilor sale), scrie aforisme: „Luna și femeia sunt una: amândouă revărsă farma noaptea” (Drapelul din 1905 nr. 84). Uitam dările de seamă și traduceri. Vorba sa: „are atâtea feți” (adecă fețe)! După ce a scăpat bun teafăr din bulhacul „pesimizmului”, cu „carnetul” plin, a mers pe câmpul de luptă. Aici a dat de lucruri curioase și fioroase: Mihai Viteazul prinde pe Turci de gât, li-se recomandă și apoi le zbie. Dați-mi ișlicul! (Tribuna nr. 189). Satul de atari privești, își mângâie „înger-îngerelul” cu vre-o „poveste simbolică”, ear azi rătăcește pe țărîmurile „poeziei fantastice”, de unde cine știe ce ne va aduce... poate volumul!

În sfârșit alții au renunțat de a „întreprinde la voi ajuri” și s'au pierdut în ochii iubitelor, până când au ajuns să li se pară atâtea ochi — unul singur, și mare:

Și tot ochii, — ochii eară,
Bate-i-ar ispită lor.
Tot ei te desface eară
Și te 'ncurcă ear, când vor!

Tribuna nr. 70.

Cred că ajunge, ca să se convingă ori-cine despre netrebnicia unei astfel de literaturi, care se poate ilustra cu exemple și mai bălțate. Până și poezia populară a fost coborâtă la rolul de umplătură, când e lipsă de material, în formă de scri-soare, cu răspuns în vr'un număr viitor (Libertatea din 1905, nr. 23 și 25).

Importanța, care i-se da folklorului în urmă cu ani de zile, rămâne ca noi tinerii să n'o cunoaștem. Numai rar cetim în foile de azi câte o doină, și mai rar

câte o baladă, cu toată naturalitatea și spontaneitatea lor puternică.

Colo 'n sus în sus la oi
Moșneag cânta din cimpoi,
Și cânta
Și fluera
Și lacrimi
Vale vârsa
Și cânta și blăstăma
Și la codri se uita,
Se uita
Din graiu grăia...

(Tribuna nr. 19).

Ori jăluirea ciobanului în contra străinilor, cari

I-au luat pân' și șuștarul
Și lăsat-i-au amarul,
I-au luat până și sarea
Și i-au lăsat supărarea...

Sătenilor li-se trimet azi, în loc de „ale lui dintru ale lui”, pastele cu figuri din mitologia greco-romană, și cu gazele:

Oceanul s'oprește și ploaia 'ncețează,
Din ceruri răsare Apollo cel falcic,
Pe plain vânătorul gazele vânează,
Pe lunci copilașii se joacă zburdalnic.

(Răvașul din 1905, nr. 7.)

Astfel a fost poezia gazetelor (cui-dată apropiere de cuvinte) în anul trecut. În potopul acesta de nimicuri câte un cântec al dlui Z. Bărsan, și puținele re-produceri bune din reviste, se perd fără urmă.

Nici cu proza n'am fost mai fericiți. Dacă n'ar fi povestirile dlui Z. Bărsan, R. Cio-flec și una — două de I. Agârbiceanu, nu s'ar însemna nimic nici în navelistică. Ici coalea vre-o schiță cu limba bună, dar' fără alte calități, și încolo începuturi incolore, sau spirit ofelit. Bazme n'am găsit nici unul, afară de „Voinicul Luceafăr” din Renașterea, cătră sfârșitul anului. (Trebuie să mărturisesc, că Foaia poporului n'am cercetat-o, ceea-ce nu slăbește constatările de mai sus, fiindcă și redactarea acesteea lasă mult de dorit). Foarte mic e și numărul articolelor, cari studiază credințele, datinile și felul de trai al țărânilor (v. d. e. Drapelul nr. 2).

Mai sunt apoi câteva note de drum. Dintre toate, câte un strop de vioiciune au ale lui Sfinx (De pe drum, în Tribuna), ear' folositoare cu adevărat sunt „Impresiile din călătoria mea prin România” de dl Teodor Filipescu (Tribuna), cu observații juste și spuse verde, cinstite.

Cu acestea am ajuns la singura parte care a avut darul să atragă de mai de multeori atenția și a celor din România asupra ei: informația literară. Locul de frunte îl au cele vre-o treizeci de articole ale dlui Il. Chendi, în Tribuna, cu multă orientare și competență, deși nu s'a ferit totdeauna de personalități, cum își propusese. Celelalte cronici literare s'au ocupat aproape numai de cărțile eșite în editura „Luceafărului”, și sunt scrise de începători într-ale critice, dar' toate cu multă dragoste, căldură, și cu intenții bune. Doar două articole s'au ocupat de curente, dând astfel publicului mare puțința unei orientări mai sigure în noianul atâtor încercări reclamagii.

Acum traduceri. Mai întâi nici aici nu se vede o orientare deplină sau o țintă urmărită cu îndărătnicie. Autori din toate țările, de o însemnată înegală. Numai „Gazeta Transilvaniei” a fost mai stăruitoare în popularizarea literaturii rusești și italiene, aducând nuvele din Cehov, Tolstoi, Gorkii și Grazia Deledda, cea cu scrisul dulce ca numele ei. Al doilea păcat al traducerilor e limba. Cel din urmă anonim sau pseudonim, care îndrugă câteva fraze nemțești ori franțuzești, vrea să traducă, și nu-și dă seama, că un Vla-huț, un Coșbuc, un Goga încă traduc, atât e de mare lucru a traduce bine și frumos. Dar a încerca să traduci din autori de valoare, fără să cunoști nici limba noastră literară, nici graiul cinstit din satul sau ținutul, în care te-ai născut, acea-

sta însemnează a răsfrânge și schilodi într'un ciob pătat de oglindă un chip luminos și mare. Mai rară e greșala traducerilor cu urmări nesfârșite, după chipul jurnalelor din România, cari nu folosesc nici-odată.

Acestea sunt constatările, cari se pot face fără frică de păcat, dureroase prin irosirea puterilor sufletești într'un an de zile. Pe când iată ce ar trebui să se facă cu partea literară a unui ziar.

Avem atâtea reviste bune, cari nu străbat de multeori nici în casa alor o mie de cetitori, și cari ar fi bucuroase și ele să ajungă mai adânc, mai departe. Deci foile noastre să dea reproduceri mărturisite, poezii și nuvele din acestea.

Apar atâtea cărți, a căror valoare e recunoscută din capul locului, și totuși rămân să se prăfuească în rafturile vre-unei librării. Gazetele noastre să stăruiască asupra lor, relevându-le importanța și să reproducă specimene caracteristice.

Foile populare, mai ales, să aibă colaboratori conștiențioși pentru folklor și studiarea lui, respective răspândirea acestei științe pe înțelesul tuturor.

Pentru traduceri să se angajeze autori recunoscuți, cum a propus dl Ilarie Chendi, pentru traducerea de piese teatrale, și deplin orientați, dacă nu în literatura europeană, ceea-ce e destul de rar, cel puțin în literatura noastră, în dezvoltarea ei istorică, cu influențele mai însemnate.

Ear la redacțiile ziarelor să se cearnă materialul prin sîta unei critice obiective și competente. În cel mai mare grad trebuie să aibă redactorii literari simțul răspunderii înaintea conștiinței lor și înaintea publicului.

Și atunci n'ar avea a se plânge nici de lipsa cetitorilor, nici de neputința unei îndrumări mai grabnice pe căi dorite de toți cei cu durere de inimă pentru neamul acesta.

Ion Paltin.

Cărți și reviste.

Albina an. IX nr. 17 Din sumarul variat se desfac: dulceața unui cântec de Coșbuc, frumusețea unor versuri din „Răvașul flăcăilor din regimentul 26 Rovine” cătră A. S. R. Principele Carol, scris de sublocotenentul N. Vulovici, și începutul unei povestiri a lui Sadoveanu: Moș-Alisandru Ciobanu. Pe urmă lucruri de agromie, cronici, etc.

Apare în fiecare Duminică, în București, abonamentul anual de 8 coroane.

Luceafărul, anul al V-lea Nr. 2. Revista aceasta, a cărei înălțime artistică e fără pereche la noi Români, și care a reușit — în Ungaria! — să intre în anul al V-lea de existență, fără a cerși pomana bogăților și fără a face gol în punga redactorilor, ne convinge despre puțința dezvoltării gustului de cetit la publicul nostru, după ce ne-a încredințat despre talentul și priceperea celor ce o conduc: Goga, Tăslăuan, și Ciura. Numărul 2 are coperta lucrată la societatea „Albina” din București, sub conducerea dnei Eliza A. Marghiloman, alcătuită din motive românești din România. Ilustrațiile sunt cele ale dlui Smigelschi din catedrala noastră: Is. Hs Pantocratorul, în culori, evangeliști și cete îngerești. Sumarul foarte ales: sfârșitul studiului despre pictura bisericască, al dlui Dr. M. E. Cristea; Inviere, poezie de dl O. Goga, în care găsim cu bucurie earăși pe marele maestru din cele mai bune bucăți, ce a scris; La oaste, de C. Sandu-Aldea; De n'ai fi fost, (poezie) de Fatma; Două iubiri, nuvelă de I. Agârbiceanu. La cronică scrie dl O. C. Tăslăuanu un curajos articol despre „grupările literare” din România, în care desfășoară

motivele apariției mai multor reviste: Sămănătorul, și dușmanele acestuia: Vieța nouă, Curentul nou, Vieța literară; pe urmă scrie despre revistele și ziarele dela noi, apărute acum de curând, al căror rost îl vede și dsa cum s'a pus în rubrica acestui ziar.

Recomandăm cu insistență și cu multă căldură cetitorilor noștri „Luceafărul”, mai ales acum, când a început să dea și cronica cerută de atâtea ori. Apare în Budapesta, IV., strada Molnár, nr. 10. Abonamentul pe an 12 coroane, pe 1/2 an 6 coroane.

Viața literară, revistă săptămânală, literară și artistică, supt direcția dlui: Gh. Coșbuc și I. Gorun, an. I. nr. 4. Poezii de dni: Gh. Coșbuc, C. Pavelescu, G. Tutoveanu, C. Ardeleanu, Fatma, C. Lazzariny și I. Minulescu; proză de dnii: I. G. Duca, despre artă și politică, vrând să arete, că „politica trebuie să cuprindă și ea, întrânsa, măcar o liocăire de artă”; de I. Gorun, Dr V. Crăssescu-Basarabeanu, V. Cioflec, P. Bruno, M. Sorel, St. Tuțescu, A. Ștefănescu și Gh. Coșbuc. În „cronica literară” dl Il. Chendi se ocupă de „un romantic”: Mircea Dimitriade, care și a scos un volum de opere dramatice, dizordonat în formă și în gândire. Singur subiectul place în scrisul acestui fantast, fiindcă „dela „Simziana și Pepelea” a lui Alexandri încoace nimeni nu ne-a mai plimbat pe Făt-Frumos înaintea ochilor noștri”. Afară de dl Constantin Berar, în feeria sa în trei tablouri: „Făt-Frumos în grădina sîntei Vineri”, eșită — după ce apăruse mai întâi în „Sămănătorul” — și în broșură, la Suceava. — Urmează informațiile literare, artistice și bibliografia.

„Viața literară” apare în București, strada Sărindar nr 11, abonamentul anual 7 coroane.

I. P.

„Cartea de Aur”. A apărut în ediție nouă volumul prim din opul premiat de Academia Română „Cartea de Aur, sau luptele politice-naționale ale Românilor de sub coroana ungară”, de Teodor V. Păcăfian, și pôte fi procurat împreună cu vol. II. și III., prin librăria arhidiecezană din Sibiu, ori de-a dreptul dela autorul. Un exemplar din fie-care volum costă broșat 10 coroane, legat în pânză 12 cor. La cerere se acordă și înlesniri de plată.

Posta redacției.

Cenade. Dacă voiți ca aceea ce ne trimiteți spre publicare, să fie publicat întocmai, așa cum ni-o trimiteți, trebuie întâi să o știți compune astfel, ca să se poată publica întocmai. Ce nu e scris corect și bine, noi nu putem publica, decât numai după facerea îndreptărilor; pentru ce Dvoastră ar trebui să ne mulțămim, ear nu să vă supărați.

Ușor poate vedea oricine,

că un medicament care furnizează organismului puteri nouă face posibil acestuia să o-prească boale amenințătoare. Aceasta se poate ajunge prin Emulziunea lui Scott, care este un preparat plăcut la gust și ușor de mistuit, din cea mai fină unsoare de pește medicinală amestecată cu hipofosfiți de var și natron.

Untura de pește medicinală promovează formațiunea de carne robustă ear hipofosfiții întăresc nervii și potentează forța vitală.

Pescarul cu batogul cel mare e semnul de garanță al procedurii veritabile a lui Scott. Emulziunea lui Scott se capătă în toate farmaciile.

Cu provocare la foaia aceasta și pe lângă trimiterea ailor 75 fileri în marce postale se expediază franco sticle de probă prin Dr. EMIL BUDAI, „Stadtapotheke” BUDAPEST, IV, Váci utca 34/50.

Prețul sticlei originale Cor. 2.50.

Sirolin

Promovează apetitul și greutatea corpului, delătură tusa, flegma, asudarea noaptea

Se prescrie zilnic de numeroși medici și profesori la morburi de plumâni, cataruri, tusă convulsivă, scrofulosă, influență.

Oferindu-i-se publicului imitații fără preț, se se ceară totdeauna: **impachetare originală „Roche”.**

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Elveția).

„Roche”

Se capătă prescriindu-se de medic în farmacia la 4 cor. sticla.

Szám 576 1906 polg.

[32] 2-3

Hirdetmény.

A nagyszebeni kir. törvényszék közzéteszi, hogy Szabvármegyébe kebeleztet Szászorboi község határ általános tagosításának elrendelése iránt Albu Miklós ottani birtokos kérvénye folytán a tárgyalást elrendelte s annak hatánapját 1906. évi márczius hó 20-ik napját délelőtti 8 órakor a szászorboi községi irodába kitűzte.

Ezen tárgyalásra ez összes érdekelt birtokosok azon megjegyzéssel idéztetnek meg, hogy az arra meg nem jelenő birtokosok a tagosításba beleegezőknek fognak tekintetni.

A nagyszebeni kir. törvényszéknek 1906 évi januárius hó 30 ik napján tartott üléséből.

Dr. Kemény
elnök.

Glósz
jegyző.

Tablouri istorice.

La Librăria arhidiecezană din Sibiu (Nagyszeben) se află de vânzare următoarele: Asaltul redutei Grivița.

Dumbrava roșie.

Mărtea lui Ștefan cel Mare.

Bombardarea Vidinului.

Ștefan cel Mare și aprodul Purice.

Trecerea armatei române peste Dunăre la 20 August 1877.

Principele Carol inspectând reduta Grivița.

Jurământul boierilor înaintea lui Tudor la Cotroceni.

Prinderea lui Tudor.

Petru și Ioan Asan ridică steagul liberării. Grivița Nr. 1.

Întâlnirea A. S. Domnitorului cu Osman Pașa după căderea Plevnei.

Prețul fiecărui tablou 3 coroane.

Ștefan Vodă cel bun și mare, 1 coroană.

Dr. Petru Șpan:

Idei pregătitoare în pedagogie Cor. 3-
Trepte formale ale învățămîntului (Ediția a doua) . . . 1-60

Povesti pentru anul prim școlar (lecțiuni după treptele formale) ediția II. . . 2-
Carte de cetire a II-a . . . -50

Noul Abcdar . . . -40

Căluza noului Abcdar . . . -20

Dr. Daniil P. Barciaru. Viața și activitatea lui . . . -50

Se pot procura de la

Librăria arhidiecezană.

Pentru domnii preoți!

Dela Librăria arhidiecezană se poate procura

CONDICĂ

bine compactată în piele și cu pături tari,

în care (conform circulariului consistorial numărul 2142 din 3 Martie 1903) sunt a se induce „momentele mai însemnate ce obvin în comună în decursul anului și cari merită a fi însemnate pentru posteritate.”

Conține 200 foi.

Prețul 6-60 cor., + porto postal 80 fil.

La Librăria Tipografiei arhidiecezane din Sibiu se află de vânzare:

Ciaslov (orologion)

tipărit cu litere străbune, cu binecuvântarea Înaltpreasfântiei Sale Domnului **Ioan Metianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Metropolit al Românilor din Ungaria și Transilvania.

Tabela de materii: Polunoșnița de toate zilele. — Polunoșnița Sămbetei. — Rânduiala Utreniei — Ciasul dintâiu, al doilea și al șeselea. — Rânduiala Obediției. — Ciasul al nouălea. — Rânduiala Vecerniei. — Pavecernița cea mică și cea mare. — Slujba sfintei cuminicăturii. — Cinstitul Paraclis. — Rugăciunile de masă. — Troparele și Condacele Triodului și ale Penticostariului. — Troparele învierii, Bogorodicienele și ipacoi la cele 8 glasuri. — Troparele morților. — Troparele preste săptămână. — Troparele și Condacele sfinților de obște după rânduiala Sinaxariului. — Bogorodicienele troparelor ce se cântă peste tot anul la Vecernie și la Utrenie. — Sinaxariul pe toate lunile. — Pășchăla, care cuprinde 16 rubrici cu datele respective, începând cu anul 1901 până inclusive 1952. — Explicare despre rubricile Pășchăliei și folosirea acestora. — Însemnarea cum se cetesc Evangheliile Vosresnelor dela Dumineca întâia după Rusalii, a tuturor sfinților, până la a cincina Duminecă din Postul mare, preste toți anii.

Format octav, 397 pag. Prețul: broșat 2 cor., legat în pânză 2 cor. 40 fil., legat în piele roșie cu copcii 4 cor.

Concurs

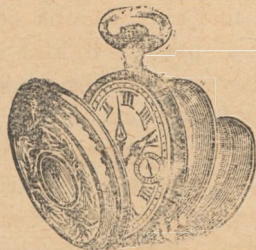
Incuviniind Preaveneratul Conzistor arhidiecezan cu rezoluțiunea dto 20 Decem-bre a. tr. instituirea unui post de capelan, în parohia noastră de clasa a treia Seliște, pe lângă parohul actual, pentru întregirea acestui post se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emulamentele sunt jumătate din toate venitele cuprinse în coala B. pentru întregirea dotațiunii preoțești.

Competenții au să și trimită rugărilor lor instruate în înțelesul normelor din vigoare în termenul deschis oficiului protoprezbiter al tractului Zărand și cu 8 zile înainte de alegere au să se prezenteze în biserică pentru a cântă, respective a celebră și cuvântă.

Oficiul protoprezbiter al gr. or. al Zărandului, în conțelegere cu comitetul parohial. Brad, la 14 Ianuarie 1906.

Vasiliu Damian
protoprezbiter.

Cea mai mare invențiune a noului secol

costă numai

fl. 2-55.

E vorba de orologiul de buzunar remontoar de nichel marca „System Roskopf Patent”, cu arătător de secunde, a se trage la 36 ore, lucitor, cu mers regulat și garanție pe 3 ani. (Un lanț de orologiu elegant și 5 juvarelice se adaugă gratis). (275) 12-20

În cas de neconveniență banii se dau înapoi, deci ori-ce risic este eschis. Trimite cu ramburs sau după primirea sumei

M. J. HOLZER

Mare deposit de orologe și aurării, Krakau Oesterr. Dietelsg. 73 și St. Sebastiang. 26.

Liferantul funcționarilor de stat ces. reg. Lista prețurilor dela orologe și aurării gratis și franco.

Agentii se caută.

Asemenea inserate sunt imitațiuni.

Comandându-se 10 orologe de buzunar unul în cinste

O casă cu curte

se află de vânzare în Ocna-Sibiului, lângă scaldătoare, furdă-utca 146, unde se pot cere și informațiuni, la Magyar János. (34) 1-3

Cruce sau stea dublă electro-magnetică

Patent

nr. 86967.

Nu e crucea lui Volta!

vindecă și înviorază

Deosebită atențiune e a se aparat vindecă bole

Nu e mijloc secret

pe lângă garanție.

da împrejurării, că acest vechi de 20 ani.

aparatură aceasta vindecă și folosește contra durerilor de cap și dinți, migrene, neuralgie, pedecarea circulațiunii sângelui, anemie, amețeli, tinituri de ureche, bătăie de inimă, sgârșiri de inimă, asma, auzul greu, sgârșiri de stomac, lipsa pozei de mâncare, răceala la mâni și picioare, reuma, podagră, ischias, udul în pat, influența, insomnie, epilepsia, circulația neregulată a sângelui și multor altor bole cari la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. — În cancelaria mea se află atestate incurse din toate părțile lumii cari prețuiesc cu mulțămire invențiunea mea și ori-cine poate examina aceste atestate. Acel pacient, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca i-se retrimite banii. — Unde ori-ce încercare s'a constatat zadarnică, rog a proba aparatul meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că aparatul meu nu e permis să se confunde cu aparatul „Volta” deosece „Ciasul-Volta” atât în Germania cât și în Austro-Ungaria a fost oficial oprit fiind nefolositor, pe când aparatul meu e în genere cunoscut, apreciat și cercetat. Deja înfățișarea crucii mele electro-magnetice o recomandă în deosebi

Prețul aparatului mare e cor. 6.—
folosibil la morburii cari nu sunt mai vechi
(2) 183 de 15 ani.

Prețul aparatului mic e cor. 4.—
folosibil la copii și femei de constituție foarte slabă.

Espedite din centru și locuri de vânzare pentru țară și strălăitate e:
MÜLLER ALBERT, Budapesta, V., strada Vadász 42/V
colțul străzii Kálmán.

A eșit de sub tipariu în Tipografia arhidiecezană:

APOSTOLUL

— cu litere latine —

cu binecuvântarea I. P. S. Domn Ioan Metianu, arhiepiscop și metropolit și se află de vânzare la **Tipografia și Librăria arhidiecezană în Sibiu** cu prețurile: broșat **7 cor.**, legat în pânză neagră **9-50 cor.**, ediție de lux broșat **8 cor.**, legat după cum se comandă.

Cărți teologice.

Sf. Vasile, traducere de I. P. S. Metropolit-Primat D. D. Iosif Istoria bisericească de Evagrie, traducere de același . . . 3-
Istoria bisericească de Socrat, traducere de același . . . 3-50
Note și meditațiuni asupra psalmilor, în 3 vol., de P. S. Episcop de Argeș Gherasim Timuș Dicționar Aghiografic, cuprinzând pe scurt viețile sfinților de același autor . . . 6-
Sfântul Athanasie, de același . . . 5-
Istoria bisericească, în 2 volume. 1280 pag. ni, de prof. Eus. Popovici, trad. de P. P. S. S. Episcop Gerasim al Argeșului și Athanasie al Râmnicului; amândouă volumele . . . 12-
Sf. Apostol Paul după sf. scriptură, de Dr. C. Chiricescu . . . 1 50
Ermeneutica biblică, ed. II, de același . . . 2-50
Căluza predicatorului, de Dr. C. Chiricescu și Icon Const. Nazarie . . . 6-
Viața Domnului nostru Iisus Christos, în 2 vol., de Didon, traducere de același, ambele vol. . . 9-
Apologetica creștină în 2 vol., de pâr. Nazarie . . . 10-
Teologia dogmatică, vol. I—III, trad. după Silvestru de Canev Compendiu de teologia simbolică, de I. Mihălescu . . . 3-
Istoria bisericească și viața lui Constantin cel mare, de Eusebiu trad. de Iosif Gheorghe . . . 4-
Istoria bisericească, de Sozomen, trad. de I. P. S. Iosif Gheorghe . . . 4-
Slujba învierii în prea sfânta Duminecă a Paștilor . . . 3-
Arheologia biblică, de Is. de Onciul, broș. . . 16-
Arheologia biblică, de Dr. Chiricescu . . . 2-
Cartea psalmilor (traducere și explicare), de Is. de Onciul . . . 6-50
Didahi (înveștături), de Ilie Meniat . . . 4-
Espinerea Doctrinei . . . 120

Introducere în Test. vechiu, de Is. de Onciul . . . 11-
Explicarea Evangeliilor, de Mihălescu . . . 2-40
Introducere în Cărțile noului Testament, de Dr. Ioan Cornoiu Introducerea în sf. Cărți ale Testamentului vechiu, de Dr. Chiricescu . . . 3-
Liturgia, de Calinescu . . . 2-50
Liturgia, de N. Filip . . . 6-
Teologia dogmatică, de Calinescu Dreptul bisericesc, de Dr. D. G. Boroian, 2 volume . . . 14-
Evangeliile după Matei, Marcu și Luca, de Iuliu Olariu . . . 5-60
Evangelia după Ioan, publicată de Dr. Iuliu Olariu . . . 3-
Explicarea psalmilor din orologiu (ciaslov), de Dr. Iuliu Olariu . . . 2-50
Scrierea părinților apostolești, trad. de Iuliu Olariu . . . 1-50
Introducere în cărțile sfinte ale T. v. și N., de Dr. Iosif Olariu Manual de tipicul bisericeii ort., de Dr. Iuliu Olariu . . . -80
Problema morală, de Dimitrie G. Boroian . . . 1-50
Credință și știință, de Dim. G. Boroian . . . 2-
Despre libertatea morală, de D. G. Boroian . . . -60
Viața reșoșailor nostri și viața după moarte, trad. de Iosif, metropolit primat . . . 2-50
Compendiu de drept bisericesc, de Vasile Pocitan . . . 6-
Compendiu de dreptul canonic, de A. bar. de Șaguna, broș. . . 3-
Enchiridion, adică carte manuală de canone cu comentariu de A. bar. de Șaguna . . . 4-
Genesa Evangeliilor, studiu biblic, de S. Popescu . . . 1-60
Manual de studiu pastoral, compus de A. bar. de Șaguna . . . 3-
Scrierea sf. Ioan Gură de aur . . . 1-
Testamentul nou . . . 1-
Noul așezământ, de Dr. N. Nițulescu . . . 1-50

A se procura de la

Librăria arhidiecezană